

Δώδεκα πέτρες από τον Ιορδάνη

Κλειδί εδάφιο: «*Πάρτε για τον εαυτό σας δώδεκα άνδρες από τον λαό, έναν άνδρα από κάθε φυλή, και διατάξτε τους, λέγοντας: Πάρτε για τον εαυτό σας δώδεκα πέτρες από εδώ, από τη μέση του Ιορδάνη, από τον τόπο όπου στάθηκαν σταθερά τα πόδια των ιερέων. Θα τις μεταφέρετε μαζί σας και θα τις αφήσετε στον τόπο διαμονής όπου θα διανυκτερεύσετε απόψε.*»

Ιησούς του Ναυή 4:2,3

Επιλεγμένη περικοπή:
Ιησούς του Ναυή 4:1-24

Επιτέλους, οι Ισραηλίτες επρόκειτο να εισέλθουν στη Γη της Επαγγελίας. Έχοντας υπομείνει σαράντα χρόνια περιπλάνησης στην έρημο, που τους είχε επιβληθεί από τον Θεό, ο λαός μπορούσε να δει τη θρυλική γη των ελπίδων και των ονείρων ακριβώς πέρα από τον ποταμό Ιορδάνη. Πώς θα μπορούσαν να διασχίσουν τον ποταμό; Δεν υπήρχε γέφυρα. Δεν υπήρχε πορθμείο για να τους μεταφέρει, αλλά υπήρχε ένας τρόπος να διασχίσουν τον ποταμό — χάρη στο θαυματουργό έργο του Θεού!

Ο Ιησούς του Ναυή έλαβε οδηγίες ότι οι ιερείς που έφεραν την Κιβωτό της Διαθήκης στους ώμους τους έπρεπε να οδηγήσουν τον λαό να διασχίσει τον Ιορδάνη. Οι ιερείς θα προπορεύονταν του λαού κατά 2.000 πήχες. «Και όταν τα πέλματα των ποδιών των ιερέων που φέρουν την Κιβωτό του Κυρίου, του

Κυρίου ολόκληρης της γης, πατήσουν στα νερά του Ιορδάνη, τα νερά του Ιορδάνη θα σταματήσουν να ρέουν, και τα νερά που κατεβαίνουν από ψηλά θα σταθούν σε ένα σωρό. Έτσι, όταν ο λαός ξεκίνησε από τις σκηνές του για να διασχίσει τον Ιορδάνη με τους ιερείς που έφεραν την κιβωτό της διαθήκης μπροστά από τον λαό, και μόλις εκείνοι που έφεραν την κιβωτό έφτασαν μέχρι τον Ιορδάνη, και τα πόδια των ιερέων που έφεραν την κιβωτό βυθίστηκαν στην άκρη του νερού, ... τα νερά που κατέβαιναν από πάνω στάθηκαν και συγκεντρώθηκαν σε ένα σωρό πολύ μακριά, στο Άδαμ, την πόλη που βρίσκεται δίπλα στη Ζαρεθάν, και εκείνα που κατέβαιναν προς τη Θάλασσα της Αραβά, τη Θάλασσα του Αλατιού, σταμάτησαν εντελώς. Και ο λαός πέρασε απέναντι από την Ιεριχώ. Τότε οι ιερείς που μετέφεραν την κιβωτό της διαθήκης του Κυρίου στάθηκαν σταθερά σε στεγνό έδαφος στη μέση του Ιορδάνη, και ολόκληρος ο λαός του Ισραήλ περνούσε σε στεγνό έδαφος, μέχρις ότου ολόκληρο το ολοκλήρωσε τη διάβαση του Ιορδάνη.» (Ιησούς του Ναυή 3:13-17)

Για να σηματοδοτήσουν αυτό το μεγάλο γεγονός, δώδεκα άνδρες, ένας εκπρόσωπος από κάθε φυλή, πήραν από την κοίτη του ποταμού δώδεκα πέτρες ως μνημείο. Οι πέτρες τοποθετήθηκαν στον τόπο του πρώτου στρατοπέδου του Ισραήλ. Ο Ιησούς του Ναυή πήρε προσωπικά τις πέτρες και έστησε το μνημείο για να τιμήσει αυτή την περίπτωση. Ήταν μια διαρκής και σημαντική υπενθύμιση της δύναμης του Θεού που ασκήθηκε υπέρ του λαού Του. (Ιησούς του Ναυή 4:4-9). Αιώνες αργότερα, ένας άλλος άνθρωπος του Θεού έστησε επίσης ένα πέτρινο μνημείο. «Τότε ο Σαμουήλ πήρε μια πέτρα και την έστησε ανάμεσα στη Μισπά και τη Σεν, και την ονόμασε Εβενέζερ, λέγοντας: “Μέχρι εδώ μας

βοήθησε ο Κύριος.”» (1 Σαμουήλ 7:12). Και σε εμάς δίνεται η δυνατότητα να τιμούμε εκείνα τα αξιοσημείωτα γεγονότα στα οποία ο Θεός μας προμήθευσε και μας βοήθησε στη ζωή μας ως «Εβενέζερ».

Συμβολικά μιλώντας, ως χριστιανοί μπορούμε να κάνουμε ό,τι έκανε ο λαός του Ισραήλ. Σε περιόδους προσωπικής αναταραχής ή σε στιγμές που μπορεί να νιώθουμε να μας κατακλύζουν κύματα δυσκολιών, η βοήθεια του Κυρίου είναι εκεί για εμάς. Οι ακλόνητες υποσχέσεις του Θεού μας στηρίζουν. Ας στήσουμε τις προσωπικές μας αναμνηστικές πέτρες ή «Εβενέζερ» για να υπενθυμίζουμε στον εαυτό μας την πιστότητά Του.